

In dankbare herinnering aan

TRUUS POELEN-COOPMANS

weduwe van
Albert Poelen

Geboren op 25 maart 1938 te Groesbeek
Gestorven op 31 maart 2022 te Groesbeek

Thuis in haar appartement in Kloostertuin is Truus, ons mam, schoonmoeder en oma rustig en in vrede gestorven.

Truus was altijd opgewekt en stond positief in het leven. Door haar ziekte was het de laatste tijd echter goed merkbaar, dat de energie en de kracht om te leven uit haar wegvloeide.

Haar positiviteit maakte plaats voor berusting; het was goed zo. We missen haar zeer, maar we zijn ook dankbaar dat verder verdriet haar bespaard is gebleven.

Truus werd geboren als vijfde kind van Sjang Coopmans en Drika Coopmans-Emons. Zij had een goede band met haar ouders, vooral haar vader die ze op handen droeg.

Al op jonge leeftijd werkte ze op Dekkerswald in de keuken en later als huishoudelijke hulp.

In 1964 trouwde ze met Albert en ze verhuisden naar de Sneeuwbeschhof; later naar de Trompstraat.

Ze kreeg samen met Albert twee kinderen; Peter en Heidy.

Een zwarte bladzijde in hun leven was het overlijden van Peter op 25 maart 1976, op de verjaardag van Truus. Vanaf dat moment werd alles anders.

Het verlies van Peter heeft Truus altijd in stilte geleden. In tegenstelling tot Albert, sprak ze daar nooit zoveel over, maar het gemis raakte haar diep.

Tegen Heidy zei ze regelmatig: 'Er gaat geen dag voorbij dat ik er niet aan denk.'

De geboorte van Anouk en later Lars gaf veel vreugde in hun leven. Anouk en Lars gingen graag naar opa en oma en die lieten dan

ook geen moment voorbij gaan om leuke dingen met ze te doen en ze vooral te verwennen.

Toen Albert de diagnose ALS kreeg, besloten ze een woning met meer zorgmogelijkheden te zoeken. Die was snel gevonden aan de Stationsweg in Groesbeek. Sinds 2013 woonden ze daar met veel plezier op de bovenste verdieping in Kloostertuin. Vanuit die plek keken ze prachtig uit over hun zo geliefde geboortedorp Groesbeek en ze hebben hier samen nog een aantal gelukkige jaren beleefd.

Na het overlijden van Albert, woonde Truus nog een tijd zelfstandig. Het verlies van Albert was –mede door haar ziekte- voor Truus heel moeilijk te bevatten. Tot in de laatste dagen van haar leven liet haar het vraagstuk van het waarom hiervan dan ook niet los.

Hoewel ze de draad na het overlijden van Albert verder goed oppakte, werd het op een gegeven moment verstandig om op Perron 1 te gaan wonen. Mooi was, dat ze in Kloostertuin kon blijven wonen, in dezelfde hoek van het gebouw, nu alleen op de begane grond.

De laatste jaren van haar leven is Truus liefdevol opgevangen en verzorgd door de medewerkers van Kloostertuin. Zij hebben ervoor gezorgd dat Truus tot op het laatst daar kon blijven wonen en dat het haar aan gezelligheid en zorg aan niets ontbrak.

Muziek en het gezellig zingen van liedjes waren haar passie en er waren dan ook weinig liedjes die ze niet kende. Dit gaf haar positieve gevoelens en dit heeft ze tot het laatst volgehouden.

Truus, lieve mam en oma, van harte bedankt voor alles wat je voor ons hebt gedaan en betekend.

Bedankt voor wie je was in ons midden. Het ga je goed op je grote reis naar pap en Peter.

We zullen elkaar vast en zeker eens weer ontmoeten.

We danken u allen hartelijk voor uw medeleven, in welke vorm dan ook. Dit doet ons goed!

Heidy & Emiel
Anouk & Thor
Lars & Elke